

СТОЯН МИХАЙЛОВСКИ СЛЪНЦЕТО И ПРАХЪТ

chitanka.info

— О слънце жалко, слънце клето,
от мене помрачено,
от мене обсадено,
от мене поразено,
черней, топи се там в небето,
гасни, светилко, угасни
и изчезни!

Със Царя на Звездите тъй се подигравал горко
нечистий прах, синът на каловете,
от вятърът издигнат нависоко
през мараните, лете...

— Това е свършено вярно! —
отвърнало слънцето, без да се чуди... —
От тебе аз съм затъмнено,
от тебе аз съм обградено —
но туй е за двадесет само минути!...
Щом вятърът утихне, ти отново ще се върнеш
при локвите вонещи, пак на смет ще се обърнеш!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.